

РЕШЕНИЕ

№ 3759

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3434** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ против Решение от 08.02.2021 г. на Софийски районен съд, 20-ти състав, постановено по НАХД №8425 /2020 г. по описа на същия съд, с което е отменено НП № 13-738/13.03.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на [фирма], представлявано от прокуриста М. В., за нарушение на чл. 190, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр), на основание чл. 229, ал.3 от ЗЗдр, е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв.

Касаторът твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилно тълкуване на приложимия закон и установената фактическа обстановка по делото. Излага подробни съображения за това, че вмененото нарушение е доказано и АНО е приложил правилно материалния закон. Моли се съда за отмяна на решението.

Ответникът, [фирма], в депозиран писмен отговор излага съображения за законосъобразност на постановеното съдебно решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка: На 15.06.2018г. бил сключен Договор № РИД-148 между ДКАРЦ [фирма] като възложител и БНР като изпълнител за излъчване на 990 броя търговски съобщения- рекламни клипове за лечебното заведение в програма „ Хоризонт“, в периода 02.07.2018г.- 04.06.2019г. На 18.06.2019г. бил сключен Договор № 82-162 между същото лечебно заведение и БНР за изработване на търговско съобщение-рекламен аудио клип. На 23.07. 2019г. в часовия интервал между 07:00 до 09:00 часа било излъчено по програма „ Хоризонт“ на БНР търговско съобщение със следното съдържание: „Х. К. обявява специална цена за пакет „ диагностика на простатната жлеза“; през този месец стойността на изследвания и консултация е само 35 лева; запазете час на тел.[ЕИК]; в Х. К. получавате и безплатно урофлуометрия- изследване, което обективно дава показателите на струята и лекарят прави по- добра диагностика; тел.[ЕИК]. Х. К.“. На 28.10 2019г. в ИАМН било постъпило писмо от заместник-министъра на здравеопазването, с което било представено копие от резолюция на министъра на здравеопазването за извършена повторна проверка по постъпило искане от СЕМ относно цитираното съобщение. Към писмото бил приложен и диск със запис. Във връзка с това от изпълнителния директор на ИАМО била издадена заповед № ИАМН-РД-13-738 от 18.11.2019г. за извършване на проверка на ДКАРЦ [фирма]. При проверката били установени гореотразените обстоятелства и на лечебното заведение за преценено нарушение на чл. 190 ал. 2 от ЗЗдр бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

Въззивният съд е констатирал нарушение на процесуалните правила по налагане на административно наказание. Счел е, че не е спазен чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, тъй като съставянето на акта е след изтичането на 3 месеца от откриване на нарушителя. Въз основа на тези констатации СРС е отменил наказателното постановление.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗАНН, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН се отнася, както за случаите, когато едновременно с откриване на нарушението се открива и неговия извършител, така и за случаите, когато към момента на констатиране на нарушението, неговият автор е неизвестен, с ограничението, че в последния случай, АУАН може да се състави в тримесечен срок от установяване авторството на нарушението, но не по-късно от изтичането на 1 година от извършването на нарушението, съответно две години - за митнически данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения. Срокът започва да тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Нарушителят се счита открит, когато на административно наказващият орган са станали известни всички факти, свързани с реализирането на административно-наказателната

отговорност.

В случая не е бил съобразен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за започване на административнонаказателното производство, доколкото нарушителят е бил известен още към деня, на получаване на писмото от заместник- министъра на здравеопазването за извършване на проверка по постъпило искане от СЕМ с приложен диск със съобщението- 28.10.2019 г., като контролните органи неоснователно са забавили проверката по случая и поради това АУАН е издаден повече от три месеца след откриване на нарушителя.

Съдът намира, че в рамките на три месеца, считано от 28.10. 2019г. (дори да не се приеме, че съобщението, като излъчено по националното радио на 23.07.2019г. е станало обществено известно на същата дата- 23.07.2019г.) до 28.01.2020г. включително е било възможно да бъде извършена проверката и съответно да бъде издаден АУАН.

За контролните органи не са били налице обективни причини за забавяне, като тяхното бездействие обаче е довело като последица до пропускане на законоустановения срок за започване на производството.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН води до извод, че употребеният там съюз "или" при определянето на давностните срокове указва, че при изтичане на който и да било от двата установени там давностни срока - тримесечен от откриване на нарушителя, или съответно едногодишен от извършване на нарушението, административнонаказателно производство не се образува. В тази насока следва да се има предвид, че едногодишният срок започва да тече от датата на извършване на нарушението, но тогава, когато нарушителят не е бил известен към момента на извършването му и следва да бъде открит. В случая, правилен е изводът на Районния съд в обжалваното решение, че към момента на съставяне на АУАН, срокът по чл. 34 ал.1, пр.1, алт.1 е била нарушена, с оглед на което е неприложима императивната разпоредба на чл. 34, ал.1, пр.1, алт. 2 от ЗАНН.

Във връзка с изложеното дотук, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.02.2021 г., по н.а.х.д. №8425/2020г., постановено от Софийски районен съд , Наказателно отделение, 20-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: